

Szerkesztőség:

Az arad-csanádi egyesült vasutak paktórában.

Bérmontetion levelek csak ismert kőstől fogadunk el.

Készírtakat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Az arad-csanádi egyesült vasutak paktórában. A hova a hirdetések, előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok bérmontetion küldendők.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen kőstől és énnepok után is.

Előfizetési árak:

helyben: vidékre:

1 évre	12.-	frü. évre	14.-	frü.
6 évre	6.-	frü. évre	7.-	frü.
1 évre	3.-	frü. évre	3.50	frü.
1 óra		frü. óra	1.20	frü.

Hirdetések díja:

8. hasábol petitor egyeztetésnél 6 kr., minden következőnél 4 kr.

Bélyegdíj külön 30 kr.

Nyiltér sora 15 krajczár.

Deczember 2.

Királyi gondolat valóban. Negyven évi fejedelemségnek a jubileumát elvonultságban, csendben megülni. Vászárás ünnep lárma, udvaroncok konvencionalis bókja, hízogése, ne zavarja meg annak a napnak a nyugalmát, mely negyvenévi uralkodás nehéz gondja által van megváltva.

Az udvar pompája sem hatol be, maga a tulajdonképeni udvar sincs ott abban a tengerparti kastélyban, hova ma Ferencz József vonult, negyvenedik évfordulóján annak a napnak, melyen trónra lépett.

Talán rettenetesebb napja még nem volt a Habsburg-háznak annál. Gyermekifjú fejedelem, körülveve a hatalom utolsó nimbuszához göresösen ragaszkodó környezettől, alig tudva mi történik körülötte, lépett trónra s vette magára az áldatlan felelősséget azért, a minnek születéséhez egy gondolattal sem járult, s a minnek ellentmondott később szíve, lelke, egész emberi volta.

A szép, az egyetlen császárváras belsője rom volt. Alig fojtotta el benne a császári heioták fegyvere a forradalmat. Az utcák kövein még ott piroslott a negyvenéves császár eszméi áldozatainak kibugygyant vére, s a bitófák a bécsi forradalom vezéreit halgattatták el örökre.

A még hűnek maradt helyőrség ma negyven éve esküdt fel az új császárnak. De nem Bécs nyugalmát. Ott már csendes volt minden. A puskapor és a golyó elvégzett mindent, segített hozzá a kőtel is.

De égett lángban, rettenetesen Magyarország. A felesküdt katonaság ment hátra, a hova Windischgrätz kommandirorta: Magyarországra. Csikorgó fagyban, hóban. De sietni kellett. Jellásich czudar, ügyetlen furrézernek bizonyult a többivel együtt. A császári armádia hanyattholok rohant a honvéd-fegyverek elől.

Ah, hát hol teremtek, mi szülte ezeket a rongyos hősöket? Magyarországon támasztotta a szabadság varázsa.

A többi már a gyerek is tudja könyv nélkül. Egy másik nép — kit vérünk utolsó cseppje is gyűlöli, — császára elborította zsoldosaival a fél-isteneket látó országot.

»Magyarország felségéd lábainál...«

Tudjuk, oh tudjuk! Vér és halál, a szabadság halála tette örökre feledhetlenné nekünk.

Aztán jött a nagy temetés és az örökösnök hitt gyász. Sötétebb hely nem volt a föld kerekén Magyarországnál.

Es ime, előbb vékony fényugár, majd világosabb derű támadt, és rá ragyogó glóriától övedve előtűnt az alkotmány, a szabadság váratlan anygala, békére nyújtva jobbát annak a nemzetnek, mely bölcsőbbnek soha nem mutatta magát mint akkor, midőn anynyir, de annyit eltudott felejtetni!

A gyermekifjú fejedelem: jóságos, bölcs, férfi. Törvényt, jognak első őre, ki »maga is megtartja« és »megtartatja.« Ferencz Józsefet kezdi ismerni senki másnak. Tudja, hiszi minden magyar ember, hogy a mult azoké, kik az ifjú fejedelem szívét félrevezették. A jelen örök érdeme s hallatlan-sága pedig rászáll annak a fejére, ki szent-István koronáját viseli.

Ferencz József a bölcs, a legalkotmányosabb fejedelem, ki dinasztájának magosan kiemelkedő alakja, ma üli trónraléptének negyvenedik évfordulóját. Ez a negyven év nagy iskolája volt a kormányzásban a most király Habsburgnak, ki maga is sokat szenvedve, és feledve, egy áldozott népeit koronájáért, hogy a monarehián legérzékenyebb csorbát ütött fegyver mostani urának és népeinek lett szövetségese a Hohenzollern-házbán.

A magyar nemzet mindig hűsége-

sen megosztotta királyának buját, örömet. Régi hűségünk ereje veszi körül trónját s felkent személyét. Az utolsó falu is a legerősebb vár lesz, mielőtt földjére lép; a nemzet szeretete védi, őrizi.

Es annál igazabb fohász száll ma a mindenek urához, midőn Ferencz József trónraléptének jubileumát üli, mert betelt minden várakozásunk, mit nemzeti önértetünkben s nagy jogaink feltételezésében a koronázás pillanata óta királyunkkal szemben formáltunk.

A külsőség fénye elkerüli e napot. Maga a király akarta így abban a méltán királyi gondolatában, hogy távol az udvartól, csendben, nyugodtan töltse el ott az egyszerű tengerparti kastélyban ezt az egy napot, melyet negyven évi uralkodás nehéz gondjainak árán váltott meg magának.

Törös Tivadar.

Osztrák-magyar-német hírlapi konfliktus.

Récsből jelentik: Azok az izetien támadások, melyeket németországi lapok állítottak az osztrák-magyar-német szövetség érdekében folytatott, itteni politikai körökben ki- és b- tást keltettek, mert nem tagadható, hogy az ilyen indokolatlan hajszá, még akkor is elkerüli a kedélyeket, ha attól, mint Bécsben elejtett fogva tudták és mint azt Berlinből is hangszorozták, minden jelentékeny vagy pláne mervadót tényező távol áll. Jellemző különben az egész oampagnera az a körülmény, hogy az olyan híresztelések is, mint a Standardnak a Taaffe gróf és Reusz Harczeg viszonyára, valamint Kálnoky gróf utjára vonatkozó híresztelések, melyek a koholtóság teljes bolygót láthatóan magukon hordják, torjesztőkre találtak. Hogy e sajto- nélmek, komoly politikai körökben csak is azt a sajnálkozást keltették, melyet ilyen keltetnek, de jelentéktelen tünetek ébresztési szoktak, az csak természetes, valamint az sem szorul bizonyításra, hogy az ilyen jelenségek a két állam viszonyát távolról sem érinthetik, de hogy a közvéleményben nagy visszatasztást szültek, arról az itteni sajtó véleménye is tanusodik.

Egyik budapesti lap berlini levelezője jelenti még az úgyról a következőket.

A szenvedélyes hang, melylyel a »Nordd. Allg. Ztg.« a »Pester Lloyd«-dal kezdett polemikiába az osztrák-magyar német szö-

vetséget belekeverte, — egyenesen arra az animozitásra vezethető vissza, melylyel nagy befolyású német körökben, a »Pester Lloyd« iránt, (mióta abban egy cikk jelent meg, mely II. Vilmos császárról nem hízogően volt írva) viseltetnek. — De ha ez így van, ez éppen nem szolgálhat mentesgöl ama sértő hangért, mely Berlinből követ akart dobni a »Pester Lloyd«-ra, de ez a kö monarehiánk dignitását is homlokon találta. Mert a mi a legutóbbi affairt illeti, abban — konstataciónk kell — nem a »Pester Lloyd« volt a kezdeményező. A »Pester Lloyd« csak megrotta ama rendszeres igazságokat, melyek a »Voss Ztg.« hasábolain monarehiánk ellen intéztettek. — S e megrovásra a »Pester Lloyd« fel volt jogosítva; valamint hogy fel volt jogosítva minden lap, mely Ausztria-Magyarország területén jelenik meg. S ha nem védhetjük a »Pester Lloyd«-ot abban, hogy ő is hozzájárult a multban shhoz a kényeztetéshez, mely ime most Berlinben gyakran semmi okokért idegeskedik: amde védenünk kell a »Pester Lloyd«-ot a jelenlegi konkrét esetben, mikor a »Pester Lloyd« nem a kötekedő fel volt, hanem az, mely kötelességet teljesített, midőn a német sajtó támadását visszautasította. S ha az a politika, mely egyik perczben durván sérti Franciaországot, s a másik perczben Franciaországot fenyegetőzik, kell hogy hatástalan, sőt nevetéssé legyen, (s a mennyiben ebben a »Pester Lloyd«-nak is volt némi része, ezért a nemesis őt is utóltérte) — ugy másrésről azt sem hallgatjuk el, hogy az a politika pedig, mely Németország részéről Ausztriában Taaffával érezteti ellen-szenvét, azért mert nem a német, Magyarország ellenben a »Pester Lloyd«-ot üldözi, a mely pedig a németül íráik, — szintén nem nélkülözi sem a hatálatlanságot, sem a komikumot.

A műborgyártás eltörlése.

Budapest, november 30.

(—th.) Két országos csapás az, mely a világhírű magyar bortermelést egyik rongálja, másik hitelvesztette teszi: a a filloxera, s a műborgyártás. Csak az a különbség, hogy a filloxera csak egyes vidékeken pusztít, meg a műborgyártó népség az egész ország bortermelésének kelti rossz hírt a világ-piaczokon.

Az utóbbi tehát nagyobb baj, s nagyon érdemes dolgot cselekedett az a néhány képviselő, akik pártkülönbség nélkül összogyultak az az ellen való védekezés eszközei felett tanácskozni. Az egykor oly virágzó borkereskedés

nehány év óta gyors s állandó hanyatlásnak indul. Először a filloxera ásta alá borvidékeinek jóllétét. Később aztán hozzájárult a bajhoz és pedig folyton növekedő mértékben a külföldnek természetes versenyre, különösen a voralbergi vasut megnyitása óta Olaszországgal. De ez már mind nem volna végzetes, ha a csapásokat meg nem koronázta volna a műborgyártók sáskajárása.

A filloxera ellen nem védekezhünk, természetesen tehát, ha a műborgyártás ellen fordulunk, hogy a külföldi versenyt is kiállhassuk: a magyar borkak ezt nem kell félni, ha a borpancsolás megakadályozása által természetes tisztaságának hitelét helyreállítjuk.

A műborgyártásnak mint iparágak — valóságos szatira! — vannak nálunk szászói s tényleg az e tárgyban elkészült törvényjavaslat azt föltétele-sen, tudniillik erős megadózást s a gyártmány kötelezett megnevezésének föltételével, megengedni akarja. De es irány nagy ellenmoszalmat keltett, melyhez mindenki csatlakozik, aki Magyarország bortermelő népeinek érdekeit s a magyar bor hitelét szívén viseli.

A pártszínezet nélkül alakuló képviselői értekezlet tanácskozásából kint, hogy a műborgyártásnak teljes eltörlése a, amit a kormánytól követelnek s elvannak határozva ez álláspontot minden következő ményével együtt elfoglalni. Az értekezlet kebelől egy deputáció küldetett ki, melynek feladata, hogy megjelenjen a földművelési miniszternél. A deputáció kéri fogja a műborgyártást föltétele-sen megengedő törvényjavaslat visszavételét s egy másik javaslatnak előterjesztését, mely a műborgyártást egyenesen és föltétlenül tiltja.

Nagy érdeklődéssel várjuk az eredményt. Mert mint mondtuk — s az említett képviselői értekezleten is emelkedtek ezt bizonyító hangok — sokan vannak olyanok is, kik úgy vélekednek, hogy a hazai bortermelés védelmére már az is elég lenne, ha a mű-

Az „ARADI KÖZLÖNY“ tárczája.

(Deczember 2.)

Egy fiatal sün öngyilkossága.

(A 41. évből.)

— Az „Aradi Közlöny“ eredeti tárczája. — Írta: Hajnalok.

Szüretkor találtak a szőlő-árkában. Fiam szedte össze zégénny, és féltő gond- dal ápolgatta az egész uton. Nem is bántotta a honvágy, és semmi kedvet sem mutatott a megszökésre. Már kezdünk bizni benne. Sohaem láttam megadóbb közömbösséget, mint a hogy ez a kis állat pihent a kosár fenekén! Legalább mi ezt hittük felőle, de ki tudja minő gondolatokat forgatott már akkor is a fejében, s ki tudja minő érzelmek háborgat- tak az ő parányi szíveakéjé. Hisz ha én már némileg — hála isten — elfelejttem is, de fiam ismerhette volna a fiatal szíveket. Példát vehetett volna magáról, ki szintén eme kritikus korban van, mit kö- zönséges nyelven kamasz éveknek nevez- nek. Ó jobban ismerheti ama korral járó betegségeket és divatokat. Tudhatja, hogy az áradat milyen könnyen ragadhatja tova az ilyen szíveket és milyen könnyen zu- dítja rá a végös katasztrófát; az öngyilkosságot.

Szegény sün! Ő is fiatal volt, ő is szerelmes, ő is elkecseregett és így csoda e ha öngyilkos lett?!

Igen bizony, nem bírtuk megmenteni. De szemrehányást is tettünk magunknak érte. Nem őrtituk elég féltő gond- dal. Pedig gondolhattuk volna hogyha a szabadságvágy megrepesztetheti egy tülem- lés, mennyivel inkább fogékony lehet a halálra egy fiatal, buskomor sün!

Láttuk napról-napra buskomorabbban összehúzódni tuskés bundájába. Nem ér-

dekelte semmi. Még a kedves, kis hó- fehér angora hízogése is kárba veszt- tek. Hiában czirogatta meg kis puha, rózsaszín kaecójával, nem indította meg az a nyájasság, sőt minden újabb közeledésre a sün tuskékkal felelt. Nem bírtam megérteni ezt a nőgyűlöletet. De fiam felvilágosított: alkalmasint kedvencez volt már, a ki ott maradt a hegyek közt!

— Honnan tudod te ezt? — kérdez- tem az én 15 éves fiamat, roppant megüt- közéssel.

— Oh, hát csak úgy gondolom — szölt el pirulva. Láttam a sün hoida s es- téken kilopodózni a folyosóra igen, szép nyári estén, mikor a levegő édes virágil- lattal volt tele, a mit talán a szél onnan hozott a hegyek közül, s ki tudja nem hoozt-e szárnyán egy édes üzenetet is, az otthon maradt pártjától? Eszébe jutottat a szabadság, mikor bekalandozhatta az egész hegyalját, s most idekerült egy más- cemeleti szük konyha zugába. Se nap- fény, se mező, se bokrok alja, e helyett egy sötét konyha zug, hol legteljebb a le- gyek háborgatják és a svábbogarak! Oh, anyám csak valljuk meg, hogy ez szomorú kárpótás!

— Ni, ni, hisz te egész ékesszólással beszélsz. Még megéram hogy ügyvéd les- z belőled vagy... képviselő.

— Az nem. De költő, az igen, érzem szivemben az isteni szikrát, csak egy kis holdfény kell hozzá, hogy rögtön lángra lobbanjon.

— Na az szép világítás lesz. Talán csak fel fog égni az aradi gázlámpákkal. De addig is kérlek tanuld meg a leokédet, nem szeretem, ha egyre ijesztgetnek a taná- raid, pedig ezt megteszik lelkiismeretesen, ha te csak felényire egy tanuló a meny- nyire készségesen jósolják ők neked a leg- szomorubb jövőt, hát nagy ember lenne belőled. De mi az, egy vers? Csak nem? Fiam el akarja dugni, azonban már késő,

megpillantottam. Elolvasom, azután moso- lyogva így szólók hozzá:

— Fiam, ez az első szamár- sági bizonyítvány, a mit sajátkezűleg állítottál ki magadrol. Ez mint ilyen, jól sikerült. El teszem emléklül.

El is tettem, de egyuttal sok mindent megértettem. Most már tudom, miért kellene mindig hosszú kézelők; miért kell a kalapot tükör előtt fel tenni, és miért kell egy kis hamis sürtnek olyan keresztlenül éppen a homlok közepére esni: leány van a dologban! Innen a költészet innen az első szerelmes vers.

Ha még egy gyermekifjú szíve felött is ilyen hatalmas van a szerelemnek, ho- gyan csodálkozom az én sün-dizőnm fe- lett, a ki egész estékét töltött a folyosón kint, és a ki epedő fájdalomt még csak dalba sem önthette.

Oh, ha csak sejtettem volna, minő szomorú vége lesz, talán mégis több gyö- néd-szeretettel dédelgettem volna. De én e helyett még bosszankodtam rá, hogy mit ögyeleg mindig a folyosón és jókat rugtam rajta, ha éppen a lábam elé került.

Szegény sün! Talán ő már ekkor az öngyi kosságot forgatta elméjében s mint afféle nagyra törő, de a világgal megha- sonlott lélek, egész hűsöséggel elhatá- rozta, hogy elveti magától ezt a hitvány életet? Minek élni, nem érdemes rá ez a haszontalan világ. Miért boldogítani ma- gunkkal az emberiséget? Minő gyönyör- lelet azt kiáltani a szemébe: nem talál- talak rá érdemesnek hogy éljek, tehát meg- fosztalak attól a gyönyörtől, hogy köztetek legyek!

Bizony, nagy, hősi lélek kell ehhez! Es a mi sünnök megtette.

Kilente, mikor senki sem látta, és egy szép, hoidvilágos este ki suhant a folyosóra.

Hogy mit szenvedhetett ez alatt, csak az angora mondhatná el, a ki onnan bá-

mult reá a háztetőről, és a ki látta, hogy mint vetett meg egy utolsó tekintetet a csilagos égre; meg egy sóhaj, egy utolsó üdvöletet bizott a langyos szellő szár- nyaira, talán egy gyöngéd üzenetet is küldött oda a hegyek közé és azután — — levette magát a második eme- letről.

Ott szedtük össze kis összeroncsolt testét az udvar közepén. Busan néztük kis szétroncsolt tagjait, szétvetett lábait, me- lyekben többé nem volt élet.

Fiam vestered könyeket hullatott fe- llette, az angora még soká nyivákoltt miatta a háztetőkön.

Engem nagyon meglepett és igazán meghatott ez a szomorú eset. A fiamat azonban nem. Ő azt állítja, hogy ismer akárhány olyan serdülő szívet, a kik sok- kal csekélyebb okból képesek magokat ha-álra itélni.

Ha ez így van, akkor bocsanatot ké- rek tőled, te szegény, elköltözött, becstle- tes sün! Neki volt elég oka a halálra. Ha legalább tőle vennék hát példát ti világgyűlölk, ifjú kamaszok!

Bihari Péter.

— Az „Aradi Közlöny“ eredeti tárczája —

Pár héttel ezelőtt olvastam a fővárosi lapokban, hogy Bihari Pétert a lipótmezei tébolydába szállították, s ime tegnap már el is temették a főváros legszebb fekvő temetőjébe, a budai hegyek alatt. Ott ta- lán csendesebb nyugalma is lesz, mint lett volna a keresési temetőben, mely már utjában van a főváros terjedésének, s egy két évtized múlva előreláthatólag feldul- ják, hogy helyet adjon egy új város- résznek.

Nagyon bántott az, mikor olvastam, hogy a dunamelléki reformált egyház-ke- rület, melynek Bihari mint tanár husz éven át állott szolgálatában, nem lévén akkor egyéb alapítványi hely üresedésben a té- bolydában, a helyett, hogy a szerenés- lent az egyházkerület költségén helyezte volna el, Haynald kalocsai érsektől kérték számlára egy alapítványi helyet: Mikor

Haynaldnak megmondották, hogy Bihari protestáns, az érsek úgy nyilatkozott, hogy: »ez csak tévedés, de nem hiba.« Így kö- zölte valamennyi fővárosi lap minden meg- jegyzés nélkül.

Volt-e szüksége a reform. egyháznak erre a megaláztatásra? Nem érdemelte meg Bihari azt, hogy minden kéregetés nélkül tanári fizetéséből lassák el?

No de szegény Bihari nem tudott már erről a haláltánágról semmit, s nem is részesült sokáig a kalocsai érsek kegyel- mében. Meglepett a liberálisnak tartott Haynald említett nyilatkozata, mert nem tudom hogyan állana meg helyét az érsek minden tudománya dacára, ha komoly vitát kezdenénk a felett, hogy melyik felekezet tartja fenn a kezesztynység régi formáit és alapelveit a makos tisztaságában. Ma már másképpen vitatkoznánk a tévedés kérdése felett, mint Pázmány idejében, s a világ is más szemmel lát mindent, mint akkor.

De hagyjuk ezt. E kis kitéréssel tar- tottam Bihari emlékének.

Bihari Péter nem mindennapi ember volt, s a ki figyelemmel olvasta munkáit, mint bölcsesség és esztétikum magas polczra fogja helyezni. Gondolkodásának és kifejezésének tisztaságával és átlátható- ségével új nyomokon haladt. Sokat tanult és sokat látott, éveket töltve a külföldön. Mikor itthon középiskolai tanulmányait el- végezte, ösztöndíjjal az edinburgi és ut- rechti egyetemekre ment, s a sünidőt mindig Párisban töltötte. En is Párisban ismerkedtem meg vele s bámultam benne a naiv, érzékeny, költői kedélyt s azt a felfogást, mely a maga tisztaságából ki- indulva mindent tisztának, jónak, tökéle- tesnek szeretett volna látni. Igazán nem volt erre a világra való.

Hogy mi zavarhatta meg elméjét? Talán az, a mit ő maga idős esztétikai munkájában Tompa Mihálytól: »A gondo- lat az ést telisza és megöl.« Mintha sejt- tette volna végzetét. De járulhatott elmé- jének elborulásához az is, a mit a lapok írnak, hogy neje elhagyta a nyáron s vá- lóper indított ellene. Az olyan rendkívül érzékeny kedélyre, mint az övé volt, ez borzasztó csapás lehetett. Az asszony nem érte meg őt; a mindíg gondolatokba merült férj, a ki íróasztalát ritkán hagyta el, nem szorakoztatta.

Molnár Ede, Schlesinger Emil és Mayb
János

— Nem lehet! Említettük, hogy szigmondházi birtokos Biró-család az arad szigmondházi uton levő árterít hidak megújítására írást folyamodott. O m a s Páter Arad megye alispánja a megtörtött tárgyalás alapján szomban ezen kérelmet elutasította, minthogy ezen megújítás árviszonyában veszedelmessé válhatik.

— A közmunka-összeírás Arad várom területein befolyásos és a snak arad megye

a következő: Természetben ledolgozandó 13689 kézipapírszám, 64 egyfoglatú és 608 kézfogó előfogatpapírszám. Megváltási díjban kivettett 9251 forint 70 kor.

— A pálinka-regale-jog november hónap 4-27 forint 60 kor jövedelem hozott Arad városának. Az összes jövedelem e czimre ed

HIREK.

ARAD ÉS VIDÉKE.

— Öngyilkos pap. Apáteleken — miután kinyitották irják — az ottani román pap M o r o s á n Péter, november 30-án reggel 4 óra tájban forgópisztolyal agyonlőtte magát. Öngyilkosságát zavart alacsony állapotban követte el. Már pár hét óta

mutatkozott rajta, hogy elmebeli állapot meg van támadva. Azt bizonyítja, hogy november 25-én éjjel több rendkívül puztán köz-
borolt s azon pár sor, melyet azon éjjel Plešch S. bérlő puztázójáról ruzsztók vona-
szokkal a borozóni úsz/galutórságosh jut-
zett. Azt írta agyánia, hogy őt egész éjjel
két fegyveres ember őldözté és kéri a szolgá-
bírószék hogy küldjön két rendőrt kikérni

védelmre alatt elmenekülhessen. — Morossán Péter Esztergomban végezte a theológiát a hivének valódi lelkiatyja, hivatása szinvo

nalán álló lelkész volt. Nyugodjék békében.

— A keresztedő ifjak hangversenye. A legutóbb rendezett főestélyi sikere és a tagok óhajai következtében az arad keresztedő ifjak társulatának elnöksége egy második estélyi rendezést határozott el, melyen azonban nemcsak tagok, hanem a nagy közönség is részt vehet. Az estélyt ismét hangverseny előzi meg, melyen Pajor Émia, Medgyasszay Evelin, Havas Aranka, Kőfogóknak a színészek közül, Kazalitsky Antal, Németh János, Kiss Pistai és Barna Izó a színtársulat főbb tagjai közül közr. működni. Ezenkívül lesz humoros felolvasás is, melyet Lendvai Sándor, a tarsulat alelnöke fog tartani, továbbá a rendezőség rajta van, hogy mindkét előző előadások közül ketten az estélyi műsorát zongoraszámokkal nyissák meg. — Mutatn a hangverseny jövődelébe a tarsulat könyvtárának javára fog fordítani, remélve,

— Uj állampolgár. S e h m i e d t.
János az aradi Széchenyi gőzmalom főmő-
nára, ki csaknem 50 év óta Magyarországon
lakik, a magyar állampolgárok ketelékébe
felvétellett.

— Az új temesvári főkapitány...
Temesvárról írják lapunkok, a főispán...
Dragovánits György tisztelet...
bell főkapitányt valószínű főkapitánynyrá...
nevezte ki.

— Az „Aradi árvaház-alap” javára f...

Folytatás a mellékleten

— Nemde, a gyorsvonat két óra tizenöt perczkor indúl? — kezdé kis mulva az idegen.
Igen, önnök, még egy félórát kell várakoznia.
— Mit nem használhatok fel jobban?

minthogy öntől némi felvilágosítást kérek az utóbbi változásokra vonatkozólag, mithogy a Nemzetországban vegye mentek. Felteszem, hogy ön lesz elég barátságos és nem csak a kívándorlóknak szolgál tanácsaival, hanem a bevándorlóknak is, — tővé hozzá az idegen, mialatt mosoly jelent meg komoly vonásain. a mi azt a bevándorlást tettem. min

— On születése után berlini?
— Az ugyan nem vagyok, de hosszabb ideig tartózkodtam ott, mielőtt elhagytam volna mostani állásomat.
— A melyre ön megjelenése és beszédmodora után itélve alig született, és jegyzé meg az idegen.
— Valóban nem, de az ember sokat megtanul, a miről nem az adott, a mi

szükség nem könyöszerítette rá. Csak aztán a földelő, hogy a szükséges önkény megtegyük és akkor minden helyzetben találunk meglegedést és hasznos tét a tevékenységre.

— Ez már aztán okos szó! — kiáltott az idegen. Budo vállát vergelve, a kislánca terméte daczára még is egy fél fejje volt kisebb nálánál. — Igazán örvendel hogy mindjárt megérkezéseom ily pompás fiatal emberrel találkozom, mint ön, kit otthon — Ausztráliában — kívámtam volna társul magamnak. Ausztráliában ilyen elvekk jut az ember valámré. Mint a nyílenek az imént kirodott. De hogy hívják ön tulajdonképen. Kivándorlási biztos ur?

— Stein Budo.

— Az én nevem Norton Charles, Melbourne.

Bud o egy lépéssel hátrább. Most e

LEGUJABB POSTA.

november 25-én éjjel több rendbeli pusztánál körözött, s azon pár sor, melyet azon éjjeli Plesch S. bérlo pusztájáról rosketvő vonásokkal a borajonendi szolgatőrőshoz jutott. Azt írta ugyania, hogy őt egész éjjel megkötötték, hogy kúljón két rendőrt, kiknek védelme alatt elmenekülhesen. — Morosán Péter Esztergomban végzte a teológiát s híveinek valódi lelkiatyja, hivata-sainvalan nálánál több lelkész volt. Nyugodjék békében.

— A keresztes ifjak hangversenye. A legutóbbi rendezett ifjusági sikere és a többi ábrák közötti különbség az, hogy az

tagok közül következőben az ábrán
kereskedő ifjak társu
latát -nak elnöksége egy második estély
rendezését határozza el, melyen azonban
nem os tagok, hanem a nagy közönség is
részt vehet. Az estélyt ismét hangverseny
előzi meg, melyen Pajor Enia, Med
gyassay Evelin, Havas Aranka
fognak a színezőkhöz közt, Kazalitsky
Antal, Németh János, Kiss Pist
és Barna Izid a színtársulat főri tag
jai közti közmunkádn. Ezenkívül lez
mores előadás is, melyet Lendvai
Sándor, a tarsulat alelnöke fog tartani, to
vábbá a rendezőség rajt van, hogy m

„ARADI KÖZLÖNY“

számban fog részt venni.

— **Új állampolgár.** Selmiedt János az aradi Szecsenyi gőzmalom főmő-l-nára, ki csaknem 50 év óta Magyarországon lakik, a magyar állampolgáruk ketelékébe felvételtett.

— **Az új Temesvári főkapitány.** Mária Temesvárról innák lapuknak, a főispán Dragovicsnak György tisztelettel a főkapitányt választásos főkapitányvárnak nevezte ki.

— **Az „Aradi árvaház-alap”** javára f. évi november hóban személyi gyűjtésben be-folyt 26 frt 19 kr, egyházművész jutalék-a a gyűjtőnek 8 frt 73 kr, tiszta bevétel o-

 Folytatás a mellékletben.

— És így folytatta tovább a beszélgetését a két férfi, kik még sohasem látták egymást az életben. És Bodonak mégis úgy tetszett volna mintha ezt az arcot már látta volna valahol.
 — Nemde, a gyorsvonat két óra tizenöt perczkor indul? — kezdte kis mulva az idegen.
 Igen, önnök, még egy félórát kell várakoznia.
 — Mit nem használhatok fel jobban?

minthogy öntől némi felvilágosítást kérek az utóbbi változásokra vonatkozólag, mithogy a Nemzetországban vegye mentek. Felteszem, hogy ön lesz elég barátságos és nem csak a kívándorlóknak szolgál tanácsaival, hanem a bevándorlóknak is, — tövé hozzá az idegen, mialatt mosoly jelent meg komoly vonásain. a mi azt a bevándorlást tettem. min

— On születése után berlini?
— Az ugyan nem vagyok, de hosszabb ideig tartózkodtam ott, mielőtt elhagytam volna mostani állásomat.
— A melyre ön megjelenése és beszédmodora után itélve alig született, és jegyzé meg az idegen.
— Valóban nem, de az ember sokat megtanul, a miről nem az adott, a mi

szükség nem könyöszerítette rá. Csak aztán a földelő, hogy a szükséges önkény megtegyük és akkor minden helyzetben találunk meglegedést és hasznos tét a tevékenységre.

— Ez már aztán okos szó! — kiáltott az idegen. Budo vállát vergelve, a kislánca terméte daczára még is egy fél fejje volt kisebb nálánál. — Igazán örvendel hogy mindjárt megérkezéseom ily pompás fiatal emberrel találkozom, mint ön, kit otthon — Ausztráliában — kívámtam volna társul magamnak. Ausztráliában ilyen elvekk jut az ember valámré. Mint a nyílenek az imént kirodott. De hogy hívják ön tulajdonképen. Kivándorlási biztos ur?

— Stein Budo.

— Az én nevem Norton Charles, Melbourne.

Bud o egy lépéssel hátrább. Most e

L á t s z a t é s v a l ó.

Es így folytatta tovább a beszélgetést a két férfi, kik még sohasem látták egymást az életben. Es Bodonak mégis ugy tetszett volna mintha ezt az arcot már látta volna ya lahol.

— Nemde, a gyorsvonat két óra tizen-

— Mit nem használhatok fel jobban

minthogy öntől némi felvilágosítást kérek az utóbbi változásokra vonatkozólag, mithogy a Nemzetországban vegye mentek. Felteszem, hogy ön lesz elég barátságos és nem csak a kívándorlóknak szolgál tanácsaival, hanem a bevándorlóknak is, — tövé hozzá az idegen, mialatt mosoly jelent meg komoly vonásain. a mi azt a bevándorlást tettem. min

— On születése után berlini?

— Az ugyan nem vagyok, de hosszú szabb ideig tartózkodtam ott, mielőtt el foglaltam volna mostani állásomat.

— A melyre én megjelenése és beszédmodora után ítélve alig szűletett, jegyzé meg az idegen.

— Valóban nem, de az ember sokat megtanul, a miről nem ámodott, a mi

szükség nem kényszerítette rá. Csak a szótan a földolgo, hogy a szükség önkényesen megtegyék és akkor minden helyzetben találunk megelégedést és hasznos tét a tevékenységre.

— Ez már szótan okos szó! — kiáltott az idegen. Budo vállát vergesve, a ki a dalaire termete dacára még is egy fél fejéje

volt kisebb nálánál. — Igazán örömeid
hogy mindjárt megérkezésekor így pou-
pás fiatal emberrel találkozom, mint én,
kit ottthon — Ausztráliában — kívántam volna
társul magamnak. Ausztráliában ilyen elvektől
jut az ember valámirre, mint a milyennek
az ismét kimondott. De hogy hívják ön-
tőljondoként, kivándorlási biztos ur ?
— Stein Bodo.
— Az én nevem Norton Charles, Me-
bourneból.

É. 17 frt 46 kr. Arad, 1888. december hó 1-én. K n e f f e l Károly, biz. pénz tárnok.

Az aradi postapénztár közpénz forgalma az év november 30-án 680,801 frt 20 kr volt. — Ebből utalványbefizetés 263,445 frt 98 kr. — 4317 darabban; kifizetés az 1. számú pénztárral 180,998 frt 97 kr. — 4859 darabban; — a 2. számú pénztárral 144,705 frt 15 kr. — 4744 darabban; — a 3. számú pénztárral kifizetés 325,704 frt 12 kr. — 9597 darab utalványra. — Kiváltott 1409 darab utalványra. — Kiváltott 13,711 frt 23 kr. — postai értékpapírokért és portóért 10,347 frt 36 kr. — A postai t-karékpenztárba befizetett 284-én 1408 f. 21 k. (ebből 163 frt 50 k. bélyegeken takaréklapokon kivett k 92-én 1239 frt 48 krt. Táviratbeszélőknek 54 frt; posta szállításiért a helyi forgalomban 222 frt 38 krt. Tiszti selők és szolgák havi fizetése 2191 frt 28 kr. — Nyugdíjasok havi járandósága 1021 frt 02 kr.

Meghívás. Az első aradi betegsegélyző és temetkezési egyesület elnöke és a vasárnap d. u. 3 órákor irodáj. helyiségben (az. templom ép. II. em.) választmányi ülést tart, mely alkalmával új tagok is felvétetnek.

A sárróti vasutak kiépítését, mely által Békéscsügyének egy régen ártott szűrsége lesz kielégítő, 4-5 hónap múlva teljesen befejezik. A szarvasvutak a magyar-északkelti vasutakkal fog összekapcsolni és Békéscsügy leggyorsabbban termő vidékét Szeghalom, Füzes-Gyarmat, Körös-Ladány és Vésztő állomásokat veszi forgalomba.

Vesszét el áldozta. Szőlős Csige-ellen — mint levelezőnk írta — Sándor Ilie ottani földmivelő 9 éves Gyula fia vesszett eh maradásnak áldozata lett. Még mintegy négy héttel ezelőtt marja meg a kis fiút Moosokán Vaszilije kutyája, melyről később kint, hogy vesszett volt, de a seb begyógyult a nélkül, hogy orvosi segínyt vettek volna igénybe. November 27-én azonban a fiú testének több részén gyanus kiütések keletkeztek és másnap reggelre meghalt.

Az aradi kereskedelmi és iparkamara ezennel értesíti az érdekelteket, miszerint a m. kir. államvasutaknak az 1886 ik évben szükséges különféle nem anyagok, továbbá nyomtatványok és könyvkötői munkák szállításának biztosítása céljából kiírt pályázati hirdetmény, nemkülönben a m. kir. államvasutak gépgyárának és a díomgyári m. kir. vas- és acélgyárának faanyag, szatlan repce, égi és kőszőlő szállítása iránt kiírt pályázati hirdetményei és végre a magyar nyugati vasut 1889. évben szükséges anyag és leltári tárgyakról szóló előirányzata a kamarai irodában a hivatalos órák alatt betekinthető.

Az aradi polgári lövészegylet t. tagjait tisztelttel felkértem, miszerint szeretett tagtársunk, néhai S t a n e s c u Imre Vazul urnak temetkezésére a végzettség megadása céljából ma, folyó hó 2-án d. u. fél 3 órákor a halottas háznál (Teleky-utca) minél számosabban megjeleni szíveskedjenek. G r n n w a l d Ferenz, főelőadó-mester.

Az aradi iparos ifjak önképző és betegsegélyző egyeslete folyó hó 3-án este 7 és fél órákor rendes választmányi ülést tart, melyre a tisztikar és a választmányi tagok kérenek minél számosabban megjelenni. Az elnökség.

HAZÁNK ÉS A FÓVAROS.

Szenzációs letartóztatás. A kassai királyi ügyesség — mint táviratilag már jeleztük, — csütörtökön a déli órákban okmányhamisítás, sikkasztás és csalás miatt

szere jött tisztába azzal, hogy miért volt oly ismeretes előtte az ideg aroza. Szájának vonásait, azokat az átható szürke szemeket már szebb, nemesebb formában látta Janenál. — Norton Charles ur, Melbourneből, ismétlé félhangon. — Ez különös egy valóban. Engedjen meg nekem egy kérdést, Norton ur. Van önnek egy Jane nevű leánya, a ki még rövid idő előtt az intézetben volt? — Igen, Imre őn leányomat? — Bodo habozott egy ideig, mielőtt felelt volna.

Szabad önt kérnem, Norton ur, hogy az irodámba lépjen? Szeretnék önnek egy bizalmas közlést tenni, mielőtt ön elutaznék és ehhez tanukra nincs szükség.

Norton némán intett fejével és követte Bodo.

Kérem, foglaljon helyet egy perczre — kezdé Bodo, bevezte maga mögött az ajtót — és bocsásson meg, hogy a rövid idő miatt a lehető legrövidebben fejezem ki magam. Abban a szerencsés részvevőtem, hogy Helgolandban megismerkedhettem kedves leányával, mi szeretjük egymást és csak az ön iránti tekintetből tartottuk titokban a dolgot az ön megérkezéséig. Senki sem tud viszonyunkról. Kötelességemnek tartottam, önnek ezt a felvilágosítást adni, hogy esetleg ne magyarázza. félre halgatásomat, a mi későbbben feltűnhetne önnek.

Bodo utolsó szavainál Norton tetőtől talpig vizsgálta és tekintettel a fiatal emberre, a nélkül, hogy arcában csak egy vonás is elárulta volna, hogy mi történik köztük.

Mi volt ön, mielőtt ezt az állást elfoglalta? — kérde, miután Bodo elvégzte szavait.

Fühdnagy a porosz gárda gylog-ságnál.

Katonavonzalomból?

Nem, akkor nem hagytam volna önkényűt a szolgálatot. Csakdál vizonyok kényszerítették ebbe az állásba. — Azt hiszem, hogy Jane közelebb fogja önnel a részleteket.

Jól van. — mondá Norton felállva a kezét nyugtva Bodonak. — Örvendek az öszinteségnek. Ne kíváncsi tőlem választ addig, a mig nem beszéltem a leányommal és a mig nem ismerkedtem meg közelebbről, ehhez még találkozik alkalom. Felvilágosította önt leányom az én viszonyaimról?

letartóztatta K u h á r Endrét, a kassai kir. pénzügyvizsgálósnál négy év óta működő számtanácsost. Az elfogatás előzményeire vonatkozólag az „O. E.“ a következőket jelenti:

Weisz Márkus toki dohányragyújtózádos november hó első napjaiban Weichardt Károly pénzügyi tanácsos előtt panaszok felhozta, hogy Kúhár Endre számtanácsos, a kebelbeli számviteli osztály vezetője azt ajánlotta neki, hogy közös egy-terítés mellett vegyék ki az előző években beszerzett dohányanyagot befizetett összegről szóló nyugtákat a már átvizsgált és elhelyezett naplókban s az ez számok hamisítása mellett használják fel újabb anyag beszerzésére végett és az akként elrendő nyereség bizonyos arányban köztük oszta-sék fel. — Weisz Márkus ebbeli előadást megöröszítendő, még egy levelet is mutatott, melyben Kúhár Kassára hívja az egy újabb megbeszélés végett. Weichardt pénzügyi tanácsos, a feljelentés alapján nyomban értesítette Fluck pénzügyigazgatót, ki a Kúhár felügyeletére bízott számviteli-osztály okmányait Kúhár jelenlétében lepecsételte, és az esetről jelentést tett a pénzügyminiszteriumnak, honnan a hivatalos nyomozat megje-tésére Neusel Antal központi számtanácsos küldetett ki. A vizsgálat kiderítette, hogy Kúhár Endre az őrizetbe bízott okmányokat, nevezetesen az 1887. évről való nyugtákat, melyek alapján Winter Bertalan és Goldberger Sámuel eperjesi nagy trafikusk dohányanyagukat kifizették, fésempeszté a azok datumát megmáltatva, azokkal a kassai dohánygyárból újabb és hasonlókélt dohányanyagot vettettek fel a nevezett nagy áruakkal, a kikkel azután az így nyert szákmányon megosztották. A vizsgálat kiderítette továbbá, hogy Kúhár bűnös összejáratása folytán az 1887. évi leszá-molás könyvekben Winter Bertalan, illetve Winter Józseffel, a ki ez évi áprilisban meghalt, egy ízben egy 1820 frtos, más ízben egy 2149 frtos nyugtával manipulált. A fent leírt módon Goldberger Sámuel egy 5000 frtos tétellel szerepel. A kassai pénzügyigazgatóság meggyőződést szerzett arról, hogy az itt kitértetett adatok a való-ságnak megfelelnek, e kérdést intézték az eperjesi adóhivatalhoz, vajjon az itt érintett összegek az idezett hivatalos szám és datum alatt befizetettek-e? mire természetesen tagadó válasz érkezett. — A vizsgálatnak tehát már bőveges anyaga volt arra, hogy Kúhár Endre számtanácsost az okmányhamisítás, ekkasztás és csalás vádjával terhelje s az esetről a királyi ügyességet értesítse. Paksy József kir. ügyész Mihályi alkaptány segédletével ma délelőtt 10 órákor Kúhár hivatalában és lakásán házmő-torást tartott, őt magát pedig a ténylek nézve röviden kihalgtatta. A motorás azért vált szükséges, mert a pénzügyigaz-gatóság azon aggályt fejezte ki, hogy Kúhárnál talán már elkészített és újabb visszaélésekre szánt nyugták is vannak, — a melyek kézrekerítése bűnség kiderítését még inkább nyilvánvalóvá teennék, — a motorás azonban mi eredményre sem vezetett, valószínűleg azért, mert Kúhár a lezárás alkalmával már sejtette, hogy rájöttek túlszámra. A kir. ügyész Kúhár Endrét a z o n n a l vizsgálati fog-ság ba helyezte, az iratokat pedig áttette a kir. törvényszékhez. A vizsgálatot a törvényszék részéről B o d a r Ferenz vizsgálóbíró vezeti, míg a pénzügyigazgatóság a Kúhár vezetése alatti osztály iratait tovább vizsgálja, kiderítendő, vajjon az eddig felfedezett visszaélésekön kívül, melyek által a kincstár 10 000 frton felül van megkárosítva, nem fordulnak el elő más megkárosítások is. Kúhár családja, azonban

A mennyiben gyermekkori emlékei est megengedték, igen! — Ez ugyan édes kevés, nos, remélhetleg viszonylatjuk egymást, ön tetezik nekem. Egyelőre isten önnel, Stein ur. — És megázza Bodo kezét, kiment a peronra. Epen második csengették s Norton beszálott egy második alvny szakaszba, a hova Bodo elkísérte. A harmadik jel is megozó lalt, és a vonat indulni kezdett. Norton fel-emelte kalapját, Bodo tiszteletteljesen köszönt és a gőzös előtt a pályaudvarból.

A tanácsos családját Róbert halála a legmélyebb gyászba ejtette. A szerencsétlenség oly hirtelen, oly közvetlen állott be, hogy eleinte egészen benitton hatott mindenkre, csak néhány óra múlva tűnt el a tompa kábultság és csak most éreztek igazán az égő fájdalmat és a merer szemek onyhító könyekbe fakadtak.

Féltelmes csend uralkodott a következő napokon a házban, csak félhangos szókat lehetett hallani, és a szolgaszemélyzet is lábujjhegyen járt. A tanácsos az ijedség következtében ágyban fekvő beteg lett és oly állapotban volt, mely az egészségi tanácsos és Weiler doktor arcáról íltve, csakugyan aggasztó volt. Egy új vesztésig fanyegző veszélye annyira hatott a tanácsosra, hogy egészen elvesztette a fejét; némán és elgondolkodva őt órákig neje ágya mellett, és éjjel is nyugtalanul járkált szobájában. És e mellett nem is látszó meghallani, mikor hozzá szóltak, szórakozott válaszai elárulták, mennyire nincs a figyelem annál, a mi körülötte történik.

Ide teljesen átengedte magát fájdalomának, kitérőseinek és folyton kintozta magát önvádakkal, mert azt hitte, hogy Katt-witz bárónak adott kosara okozta a par-bajt. Jane, a ki mindent megtett, hogy báránját némileg megnyugtathassa, ezért az egyetlen volt, a ki még megtartotta hig-gadtságát, habár nem érezte kevésbé a fájdalmat, mint Ida. Róbert titokzatos szavaival, mikor este elbúcsúzott tőle, és melyek most oly borzasztó jelentőséget nyertek, nagyon gyötörték lelkét. Kereste e Róbert a halálát? és azért, mert ő, Jane, visszuta-sította? Ez a gondolat öldözte folyton a fiatal leányt, habár mondhatta magának, hogy az volt az egyedül helyes cselekedet és hogy lelkiismerete felmentette minden szemrehányástól. (Folytatása következik.)

nejétől elváltan él s mindenkori szolid életu embernek s pontos hivatalnoknak tartotta.

Haza híjak az öregt cím alatt. M i k s z á t n Kálmán beszéli el a „Pesti Hírlap“ban: K a r o l y i Gábor gróf Kossuthnál járt a múlt héten. Vitte neki a székesfehérvári díszpolgári oklevelét szépen bősre kötte K. L. monogrammal, öltű koronával díszítve. Károlyi gróft egy kicsit feszélyezte a nemesi korona. Mit fog ehhez mondani öreg Kossuth? Ő a ki koronákat fordított. Ő a ki teljes életében a ci-merbetegségből gyógyítottak népét, s most ime megjelenik a neve föl, mint valami kisérlet, őt gunyosan rávesorított fogáról a nemesi korona. Nagyon, de nagyon boszan-totta a dolog Károlyit. S mindenféle ment-ségeket gondolt ki utóközben, amit mon-dani fog. — Ejh, a kegykenyebb lesz a könyökötörő szőni az egészét. De az öreg ur, amint megnézte s nyájás szá-zavakkal meköszönte a koronázó város ajándékát, észre sem látzott venni a koronát. Mindegy, Károlyi már benne volt, elkezdte nagy fenék-kerítéssel magyarázni azt a kis malheur, a mi a szép albumot érte a kompartornál. Kossuth elmosolyodott: — Hagyja el, kedves gróf. Csak soha na-gyobb baj ne esék. Töröknyáson sem velem még furcsábbak is. S ezzel ruganyosan kelt fel székeiről és az íróasztalán felhalmozott iratok közt turkált. — Nemrég jöttü levelet kaptam egy alföldi városból, ok alárás-sal, melyben hazahívják. De már nem is tudom, melyik város. — Mindenki hívna szívesen. — Jó jó, nem arról van szó. — Ejnye pedig még tegnap vagy tegnappelött kezembem volt. Szarlatém önnök megmu-tatni. Azzal indokolták hazahívásomat, „mert a mi jó királyunk, Ferenz József mind eneket megpróbált és b i z o d a l m a i m m á r o s a k a k o r m á n y s ó u r b a n v a g y o n.“ Az öreg ur szép, tisztas arcsát edes derűtlenség öntötte el, mikor ezt el-mondta, úgy nevetett, úgy kacagott, hogy a szeméi is könnybe lábadtak. Malaz ország-házi folyosón lépezte el nekem Károlyi Gábor ez eset, mint egy kedves naivitást. Pedig több annál. Idősk jelle. Öreges-ban-gulatát festő kép. A nép szívébe Kossuth mellé lassan-lassan bejutott a király is. S ha már ott összekeverültek, n m nagy me-gérőttébe került őt kegyelmeknek, a kik a levelet aláírták, kiutándni, hogy az e g y i k k e d v o e z, a király nevében csalogassák haza a másikat.

Rövid hírek. S e p s i S z e n t G y ö r g y ő n Póts József főispán buz-gólkodása mellett részvényesek alakult 120,000 frtnyi tőkével, minimum letételeisére. — N a g y v a d á z s a t a t o t e h e t e l a d o r o n n a p j a n a D e b r e c e n v a r o s a tulajdonát képező gati erdőeszen s részt vett Vander Venze tábornok is, ki Galizia-ból látogatott el a vadászatra, hogy talál-kozzék újra a debrecz-niekkel, kiknek kö-réből nemrég sajnálkozva távoztak. — A z o s t e r g o m f ü z i t ő f a v a s u t v o n a l á n k k ö z i g a z g a t á s i b e j á r á s á t, G y ö n g y é s z o s t á l y t a n á c s o s v e z e t e s e m e l l e t t, s z e r d e n k e z t é k m e g. — M i s k o l c z o n u j d o h á n y b e v á l t o h i v a t a l á l l i t a t t o t t e l, m e l y j ö v ő h é t i t t e n k e z d i m e g m ű k ö d é s é t.

Táviratok.

— A képviselőházból. —

Budapest, decz. 1. (Az „Aradi Közlöny“ eredeti távirata.) A képviselőház a regáljavaslat 10-ik szakaszát íj. A n d r á s e y Gyula gr. ellenditványával december 193. szavazattal 47 ellenében elfogadta. — A 11. szakaszról nagy vita támadt. U n g e r módosítványt nyújt be, hogy a kár-talanítások megállapításánál a miniszter helyett a pénzügyi közg. bíróság legyen a legmagasabb fórum.

Színház.

A zsöllérleány.

(Enekes népszimű 3 felvonásban. Írta: Molnár György. Az aradi színpadon először adatik december 2-án.)

Molnár György mint tragikus, mint irodalmi ember nem egyszerűen elöttünk. Tragikai alkotásában többször volt alkalmunk gyönyörködni s a nemesebb műfajú darabok színrehozatala az operette és szablonoszer szimultér előadásai korszakában egy hatott közönségünkre, mint hosszú bo-rongós tél után az első tavaszi napsugár.

Irodalmi működésének korszakából egy jó részt városunkban töltött el. Ott élt a világtól teljesen visszavonulva, Petrovics Arzén Vendel-utczai kertjében. Ott írta meg a magyar szimultézet történetére vonatkozó örökbeeső művét és hegyezett füllekel halgatósait reggelente 10-11 óra között, hogy ugate a Bodri kutyá, mely ugatás mindig azt jelenté, hogy a postás az előfizetőket hozza, kiadás alatt álló műveire.

Bezzeg a kutya gyéren ugatott és a nagy tragikus szép eszméi között gyakran száraz kenyéren és egy darabocská szol-nán élt. Valamely műbarátnő egyszer tudomást szerzett a nagy tragikus szomorú sor-sáról, megajándékozta őt egy pár libával. Az egyiket rövid idő múlva pohón elfo-gyaszította, a másikat gondosan hízaltatta. Róza nevű cselédjével. A mű teljes befeje-zésére akarta fentartani e jó falatot — de a libának más végzetet írtak a sors köny-vebe.

Egy szép nyári reggelen barátja, Rozsa Tóni, táviratilag kérdést intéz a nagy tra-gikushoz: „El-e még a liba?“ — Igenlő válasz vétele után a tragikus tudta nélkül

megéltteti Rózával. Délben a kutya nagyokat ugat. A tragikus örvend az előfizetők-nek, de ezek helyett St. Károly kir. főskn, Muki Doktor, Rozsa Tóni és Dóme tata köszönt be hozzá, felpakolva különféle bo-rokkal. Meghívják a tragikust saját libájának elfogyasztására. A tragikus komoly képet vág. Lear kegyetlen leányai jutnak eszébe, kik a 25 lovas kísérettől is meg-fosztottak. — Vége, vége! A liba is oda! Nagyokat könyezik az ujdonszerű fehér ru-hás Cordelia felett, mely iránta való hálá-ból napról-napra jobban bízt és most ott fekszik a ravatalon a — serpenyőben.

A tragikus gyásza felett nagy halotti tort tartottak a kirándulók. Fecerunt ma-gnam áldomás a jó mnesi és mgyaratásti csakhamar elfojtották a tragikus bánatát. Ebéd után a nagy díofa árnyékában telele-pedtek és a tragikus készülőben levő mű-véből több rész felolvasásával gyönyörköd-tette a társaságot. Csak most sajnálták, hogy a mű szerzőjét megfeszítették egyetlen biztató és buzdító kincsetől, tartván tőle, hogy a buzgalom lelehad és a jeles mű nem fog befejezést nyerni.

De a liba elfogyasztása és a Bodri kutya gyér ugatása dacára az új Anteus talpra állt a megirta nagy művét; sőt ma mint szimultíró mutatja be magát közönség-ünknek: „A z s ö l l é r l e á n y“ di-csósséggal állította meg helyét minden jele-sőbb színpadon s így kétség nem forog fenn a felett, hogy a mai est egy igen élvezetes premíre lesz, nem csak a darab sikerült voltánál fogva, hanem azért is mert a szerző iránti tiszteletből társulatunk színe-jára szerepet vállalt a darabban s azt a legnagyobb buzgalommal tanulmányozta.

Azonfelül B a r n a Tóó derék kar-mesterünk az énekesrészleteket saját szerze-mény daltalával kísérelte ki, melyek kö-zül egy kizárólag a darabhoz készült.

Molnár szimultévének kritikai méltatásai az előadás után tartjuk fen, s itt csak annyit említsük fel, hogy e mű igen eltér a szablonos népszimultéktől.

Kerül minden háttámadású mókázást és költői nyelven, drámai erővel telt jele-netekben bonyolítja le meséit.

Közülök a mesét dióhéjba szorítva: Piroos Rozál árva leánya szerelemre gyl Dakó gazdag paraszt ember mostoha fia Pista iránt, melyet ez szintén viszonzoz. Többeszer munkára menetel előtt együtt osicseregének a nagy eperfa alatt s da-lalikkal köszöntve s hujnalt, egymást át-ölelve haladnak a pázsitos mezőn.

Rébék asszony, Rozál nevelő anyja azonban az öreg Dakónak a kezére akarja a leányt játszani. Elfogad nyomorúságos helyzetében mindentelre ajándékokat s Rozál tudta nélkül kitaratja házát.

Itt indul meg az első felvonás.

Jón Gyura, Dakó szolgája, a heti kommenzióval, ki maga is bele van kom-masodva Rozálba, a Dakó halála után el-akarla jussolni Rozált. Biztatja Rébék ass-zonyt, hogy vigye már dőlőre a dolgot, mert már mindketten oda vannak az epe-déstől.

Hé még soká tart, hát bele halnak a akkor vége a kommenzióknak. Asszony kell a házhoz s ennek reményében Gyura is ké-szt magát illedékesen kipalléroztatni. Jón Csöngölőgi exaktör, ő is Gyurával buzgól-kodik Dakó érdekében. Csöngölőgi egy igen jól rajzolt tipikus alak, ki a tanyai népat finom irti stilusra tanítja. Gyura őt mesterének fogadja. Megtanulja tőle, hogy kell „köszörműletes gyémántossággal“ be-széli, udvarolni. Megtanulja, hogy a bort nem bornak, hanem „nektárnak“ „gyöngy-italnak“, „ringatónak“ nevezik.

A mesternek küzdelme nehézfőjű ta-nítványával folytonos kacagásban tartja a közönséget. Follép Dakó is. Mindhárom ostromolják Rébék asszonyt, aki megindítja az aközött Rozál behátlására. A templom-ból szomorúan hazaérkező Rozálnak csa-bító dolgokat sug futlabe. „Négy lovas pár-nás hi-tóban fogsz járni: gyöngyételt vár-reád, — vén fa árnyékában.“

Rozál nem hajlik a szép szóra. Ő Pista szereti, mint az udvösséget. De szívtá ma nagy fájdalom sújtotta. Pista rá sem nézett a templomban, nem vette el bokré-tjét, nem kísérté haza.

Pista dalolva el akar haladni háza előtt, de Rozál szép dalával becsalja és kérdőre vonja hidegségeért. Pista huzakod-lik, „Csak nem mondhatia a szemőbe, hogy apjának kitartott szeretője, a miről az egész falu beszél.“ Rozál faggatására sze-mébe vágja: Te csak a gazdag legényt akartad behálozni, hogy... —

Ott hagyja Rozált, a ki fájdalmas zo-kogásba tör: ki s nem tudja, hogy Rébék pletykásgának áldozata. Jón Virág Ios, egy kedves kis leány, a ki Pista szerelem-mel dícsőkezik. Rozálban a féltékenység, az elhagyatottság bosszu érzete ébred fel. Azt hiszi, hogy szegénységéért lett el-hagyva. „Gazdag leány kell a gazdag le-génynek! Nem úgy család legény. Szíve-m akartok táncolni. Nem úgy! Dakó ajánlatát elfogadja. „Össze kerülnek Pista, Ilos mint halalos ellenségek. Prédára vi-szem a vagyonokat, mint ti a szívemet.“

Pusztulás, romlás megy velem házatokba. Anyja leszek s család szeretőmmek. Oh jaj nekem!“

E hatásos jelenettel végződik az első felvonás.

A második felvonás Dakó házában játszódott le, a hol a fiatal menyecske minden kigondolható módon pazarolja a 25 öreg fíj vagyonát, halála bosszantja az elpártolt legényt és fiatal feleségét. Ejjel-nappal tivornyá, dinom-dánom. Lukaszt nazar módon rendezi be és azt névnapjára nagy ünneplésséggel akarja felszentelni. Nagy ebédet rendez. Ott van a falu színe-jára, még a főispán is. A cselédök lótnak-futnak. Fosztogatják az öregt. Pista apósé e pazarlás láttára aggodalomba van. Dön-gölőgi komját az exprokátort Dakóhoz küldi, hogy biztosítsa Pista anyai jussát. Az exprokátort pompás alak. Ő talon tölti pra-xist, mert nem akar ügyvéd lenni, hanem csak prokátort, nem akarja magát ügyvédi kamrába zárítani. neki jobban tetszik a tanyai élet, ott jó ur mellett segít jó ta-nácsokkal a szegényeknek. Most is lefori Dakót, ki veze tőle egy betáblázási okmányt Pista javára. Rozál tehát csak ennek korlá-tozásával pusztítja a vagyon. Rébék asszony is lop a hol lehet. Mert ő rendezi a nagy ebédet. De ez csufut őt ki. Ilos, Pista neje, a ki végig bosszantották, mindent keményen elszó, az exkantor a sós ételék felett nagyokat jajgat és a belső Gyurától a főispán részére behozott langyos szárvizet kiveszi.

Rozál dühön, a kudarz felett, lust-folyton bosszantja. miéért is er elhagyja a házát. A fu sem adhatott nagyobb e pazarlást szemlélőnyást, de a apjának most ezek is összevesszenek. — Rozál a bosszantás ná, örvend ez általános feltámadásnak. Maga is tort, sus mindent és ezután dalra támasz-bíztatja a vendégek elváróssáa folytán a cse-lédjét. — Ezzel végződik a második fel-

A harmadik felvonásban Pista nejét keresi. — A ex-aktör és Gyura agólnak hogy Pista Rozálhoz visszahajlott s ezért hagyta el Ilos a házat — Pálné tőle, hogy e fordulat folytán kiesenek Rozál gr-éziájából a vége a gyöngyételtnek. Rozál csalatt folytatja pazarló életmódját s a hol csak lehet keseríti Pista nehéz peresét. Ősze jön vele, Pista szemrehányást tesz neki. E szótásban kiderül, hogy miért hagyta el Rozált, mert már leánykorában apjának kitartott szeretője volt. Rozál mer-ven áll Pista előtt s majd elszédül e vallo-más hallatára. Bizonyítékot kér. Behívja Gyurát, Rébéket s ezek mind igazat adnak Pistanak. Rozál le van utitva. „Oh az isten veré e! Rozál! akartam és rám fordította büntető kezét.“ Most megrázó jelenet kö-vetkezik. Letépi Rébék minden ruháját, me-lyet gyalázatos uon szerzett. Magával is ugy tesz. Ő ebbe a házba többé nem ma-radhat, a hol bosszúból anyai bajt, fájdal-mat idézett elő. Hirtelen kúf s nem sokára ugy a mint volt ócska ruhájában belép, karján kis ezék-mókkal.

Rozál: Ne sirjatok! Utánam az Isten áldása lép e hajlékba.

Dakó, Pista: (egyszerre) mi ez?

Rozál: A szegény zsöllérleány.

Dakó: Elhaggya házunkat?...

Rozál (kebeléből írást vesz elő): Házát, vagyonát... mindenét. (Az írást négyfelé tépi.) Itt a möring levele is.

Dakó Az istenért, hová megy így el-hagyottan, magára?!

Rozál: A világnak, hogy es a környék még híremet se hallja! Velem az Isten és a munkaszeretet, a tisztá erkölcs — hiva-megörözt becsület! Visz innen a győtrelem. Úz a fájdalom. Nem vizsgálta már a sze-relem. Távozom és az legyen mindnyájatokra a zsöllérleány bocsánata.

Pista (a belépő Gyurához.) Mi bajod Gyura?

Gyura: (ezék-mókkal kezében.) Kísérőm a Rozált, a hová ő beáll cselédnek, oda szegődöm én is az illődekemmel.

A darabot Rozálnak Pósa Lajos jeles költőnk által szerzett következő szép dala rekeszti be:

Ha meghalok s elhervadok
Int a virág a mezőn.
Liliumból káprázatok
A halotti lepedőn.
Koporsómnak oldatára
Liliumot fessetek,
A sírunka keresztet is
Liliumból tegyetek.
Né sirasson engem a nék,
Ne szőjön a bus harag
Zöld édesben turkótoljon
Fülsöttem a vadgallamb.

A jeles tragikus és szimultíró, kinek az irodalom és szimultézet érdekeiben tett munkálkodása talán nem elég elismérésben részesül, egy bús órájában meghagyta ne-kem, hogy az őt töltő — Vendel-utczai kis-társaság e szép dalt énekelje ci egyszer s sirjandó.

Adjá isten, hogy ez minél később legyen!

Nikollta Dóma.

— december 1.

— A „Csavargó“ ro ma le szép közönség jött össze. P a j o r Emilia egészen elemében volt, s kedvesen énekelte. A má-sodik felvonásbeli kettősdét N é m e t h Jánosnál („Mikor hatvan éves a szerelmes“)

GRÜBER SÁNDOR,
fogtechnikus Aradon

A35

eredes, Ő felsége a romániai király szárnysegéde Bukarest

A black and white illustration of a woman in a long, patterned dress, standing and holding a small object in her right hand. The dress is long and flowing, with a wide, patterned border along the hem and sleeves. The woman is shown in profile, facing right, with her head slightly turned. She is holding a small, dark object in her right hand, which is raised towards her head. The background is plain white.

Csillag és Társa
Budapest,
Király-utca 26 ik szám.

József Girardy v. Ebenstein,
Trient, Tirol
Csillag Anna kirasszony
pesten. Kérlek a már kü-
ldött határozatból még
szöveget
Zsigmond
Mr. László, Ruma

Egy darab pokrótz Bordürrel frtl.35

Egy egész ügyberendezés 21 forint

LENGYEL LŐRINCZ BÚTOR-GYÁROS.

Tisztelettel jelentem a nagyérdemű közönségnek, hogy helyben főter 9-ik szám alatt a volt Kézmárky-féle bútóraklet helyiségében

uj bútóraklet

nyitottam, melyben mint a 30 év óta fennálló és Alföldszerte elsőnek ismert ezegeti főútleitűnk fiókjában dus készletet tartok, az összes butornemekből a legegyszerűbből a legdíszesebb kivitelig.
Lakásoknak teljes, stilszerű berendezését, ugyazint a kárpitos szakmába vágó minden munkát a legpontosabban teljesítek.
Azon biztositással, hogy főigyekezetemet szives megrendelőimnek minden irányban való teljes kielégítésére és minden versenyt kizáró olcsó árakba fordítandom, tisztelettel ajánlom magamat a nagyérdemű közönség szives figyelmébe

LENGYEL LŐRINCZ bútór-gyáros.

KASNYIK LAJOS

ARAD

SZABADSÁG-TÉR 9. SZ.

A LEGFUTÁNYTOSABB ÁRBAN

ÜVEG, PORCELLÁN- és LÁMPA-RAKTÁR.

MAJOLIKA TERRACOTTA.

Ajánlja dús választéku raktárát
mindennemű üveg, porcellán, köedény,
lámpa, majolika,
TERRACOTTA, PAPIER ERNYŐK,
FATALCZAK,
dohánytartók, faldíszek,
és
zománczozott pléh edényekből,
melyek különösen
KARÁCSONYI ÉS UJÉVI AJÁNDÉKUL
igen alkalmasak.
Együttal mindennemű fűvezetés és képkörvétel is igen olcsó árban eszközöltek.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kéri

Kiváló tisztelettel

KASNYIK LAJOS,
ARADON.

ORVOSI MŰSZEREK.

7857/1888.

698 1-1

Arverési hirdetményi kivonat.

Az aradi kir. tszék mint tkv. hatóság közhírré teszi, hogy kiskoru Vidák Száv végrehajtatonak Mikáj Petru ó.szt.-annai lakos végrehajtást szenvedő elemi 121 ft tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az aradi kir. tszék területén levő 0. Szt. Anna község és határában fekvő az ó.szt.-annai 608. sz. tjkvben A. + 1 alatt felvett 83. sz. beltelkes ház és az ó.szt.-annai 710. sz. tjkvben A. 1. 1-9. alatt felvett kenderföld és egy negyed külállományu föld és ez után járó legelő illetménynek Mikáj Petrut illető felerészről álló ingatlanokra az arverést 1241 ftban ezenen megalapított kikialtási árban elren: delte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889.

évi február hó 16-ik napján d. e. 10 órakor 0. Szt.-Anna községében a megartandó nyilvános arverésen a megállapított kikialtási árban alól is eladatni fog.

Arverési szándékozók tartoznak az ingatlan becs-árának 10%-át vagyis 124 ft 10 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t.oz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovdékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.oz. 170. §. értelmében a bánom-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályozott elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Aradon 1888. július hó 4-én.

Az aradi kir. tszék
mint tkv. hatóság.

Rozsnyay Mátyás

gyógyszertára

és művészies laboratoriuma

ARAD.

Szabadság tér 1-és szám alatt

A PO-HO

Chinából hozzánk származó gyógyszer rövid idő alatt Európaszerte híressé lett a orvosi körökben is feltűntetett azon hatalmas erejénél fogva, melylyel az eddigi gyógymódokkal a legtöbb esetben daczoló betegségeket, mint migrain vagy féloldali fejfájás ideges fogfájás, fejszába sőt még a gyomorszába és egyéb ideg bajok is — vele gyorsan és kiváló sikerrel gyógyíthatók.
Használati utasítás: Ujkegygyel 1-2 cseppet kell dörzsölni a szerént, a mint az ideges fájdalom itt vagy ott mutatkozik erő-

sebben, a homlokban vagy halántékon migrain esetében; az arcacsontokon arczsúbanál; fejtetőn vagy tarkón egyéb fejfájásnál; az állkapcsán ideges fogfájás esetében, a gyomor táján gyomorzsúbanál, vagy hystericus hányingernél.

A Po-ho különben is igen illó essentia lévén a bekennt helyeken az ellilást gyenge legyezgetés által elősegíthetjük, mi a hatást fokozza. Mivel ellilánása közben a szemet könnyezésére ingerli, celszerűt azt ilyenkor behunyni.

A legkomolyabb bécsi orvosi szaklap a „Wiener medicinische Wochenschrift” a Po-ho felől következőleg nyilatkozik:

„A Po-ho itt orvosi, valamint a közönség körében valóóságos feltűnést okoz. Hatása migrain, fejfájás és neuralgia esetében valóban meglepő, 1-2 csep a fájdalom azonnali csillapítására. Ezen gyógyszer sokszoros tapasztalása után a legm elegetben ajánlható.”

Ára egyes üvegek 85 krajczár.

Kapható Aradon:

Rozsnyay Mátyás,

gyógyszertárban

Szabadság-tér 1-és szám alatt.

Alólirott részvénytársaság tisztelettel értesíti a t. cz. hatóságokat és magánosokat, miszerint

képviselőivel

Arad és környékére nézve:

POSSZERT JÁNOS

magánmérnök és

PRINNER V. SAMU

urakat bizta meg,

kik is minden tájékozást az érdeklődőkkel szemben szivesen megadnak.

Tisztelettel

Budapest, 1888. decz. 1.

A magyar asfalt-rvtársaság.

Aradi Első Takarékpénztár.

698 1-3

Hirdetmény.

Az aradi első takarékpénztár társulat részvényesei tisztelettel felhivatlak, hogy az 1888. évi február 5-én tartott közgyűlés rendelkezése szerint, a jelenleg birtokukban levő részvényeiket az új kibocsátásuakkal auniyal is inkább átcserelelni sziveskedjenek, mivel az 1888-ik évi osztalék csakis az új részvények szelvényeire fog kifizetettetni.

Az átcserelelést a hivatalos órák alatt a vezérigazgató teljesíti.

Kelt Aradon 1888. november 29.

Az igazgatóság

20%-al olcsóbb mint eddig.

Szalón- és futó-szőnyegek
PAPLAN
MADRACZ
Pokrőcz
ÁGY
ÉS
ASZTAL-GARNITURÁK
4 egész 30 ft-ig
árusítja
Reich B. Károly
gyári raktár
Szabadság-tér I. sz.

20%-al olcsóbb mint eddig.

20%-al olcsóbb mint eddig.

Egy gyakorlott
comptoirista,
ki a könyvvezetésben
levelezésben otthonos
egy helybéli nagy kereskedő háznát
azonnal alkalmazást nyerhet.
Bizonyítványokkal felszerelt ajánlatok, melyekben határozottan kitüntetések az életkor, eddigi gyakorlat és fizetés tekintetében az igények, S. 30. jegy alatt ezen lap kiadóhivatalához in ézendők.

Kevés haszon, nagy forgalom.

Teljes tisztelettel értesitem nagyrabecstűlt vevőimmet és a t. közönséget, hogy a legújabb árucikkekkel dusan ellátam
kézmű-, rövid-, norinbergi-, fehérnemű-árú
gyermekjáték-üzletemet.

Leszállított árak, mesés olcsóság és az ezikké finomsága felülmúlhatatlanok.

Egy végváson 30. rtf. 4.50 5.50 6.- 7.- 8. ft.
Corda órássá és szilési vason 5. 6. 7. 8. 15 forintig.
Különféle vason rőf. 12. 14. 16. 18. 20. 25. krajczár.
Kannavasz, oxford, sephir, 1 vég 30 rtf. 5. 6. 7. 8. 9. ft.
Különféle oxford sephir 18. 20. 22. 25. 30 krajczár.
Kartonok, legújabbak 16. 18. 20. 22. 25. kr.
Divatok, barkutok 18. 20. 22. 25. 30, 36 krig
Kuekázott és szines szövetek 18. 18. 20. 25. kr.
Creppok, beagok, casimir, loden, dupla szelés, minden szinben 30, 35, 40, 50, 60, 70 kr.
Fekete termek, casimir és Crepp, dupla szelés 55, 66. 70.
60. 90 1.- 1.60-ig.
Finom czéma mosókalmak gyermek és férfi öltönyökre 25, 30, 40, 50 kr.
Vitorlavászok 20, 22, 25, 30 kr.
Törülközők 16. 18. 20. 25. kr.
asztalkendők és pohártörölők 20. 22. 25. 30. 36.
asztalterítők és asztalkendők 34. 60. 1.-, 1.20 1.50, 2 ft.
asztalterítők és asztalkendők 6 személyre 3.50 4.-, 12. személyre 6. 7. 8. ft.
Csipke és juttetűgyöngyök 20. 22. 25. 30. 40. kr.
Zsebkendők fehér és szines 6 drb 40, 50, 80, 1.- 3 ftig.
Női és gyermekcipők csodás olcsó árban.
Gyermekeknek 5.50 6.50 7.50 8.50.
Eszernyők 90 kr. 1. 1.20 1.50. 2. 3. 4. 5 ft.
Finom chiffon, oxford és kretoningek 90 1.-, 1.20, 1.50, 1.80 2 ft.
Dolgok ingek 65. 70. 80. 90. kr.
Férfi lábraválók vasonból 60. 70. 80. 90. kr.
Finom női ingek 65. 75. 85. 90. 20 1.50.
Fehér és szines alsó-szoknyák 80. 90. 1.- 1.20. 1.50.
Mellfűzők 60. 65. 70. 80. 90. 1.20. 1.50.
Gyermekingek 60. 70. 80. 90. 1.-
Nyekkerdők 14 18. 20. 25. 30. 40. 50. kr.
Finom női hálócseretkek 70. 80. 9. 1.- 1120 1.50
Hárisnyák nők férfiak és gyermekek számára 8 10. 12 15. 20. 25. 30. kr.
Gallérok 16. 18. 20. kr.
Manchetták 25. 30. 35. kr.
Munkás sapkák 25. 30. 40. kr.
Gyermekek és férfi nemeskalapok 1.-, 1.20 1.50, 1.80 3 ftig.
Utazó-bőröndök (Koffer) 90. 1.20 1.50. 10-ig.
Kézi kosarak 25. 30. 40. 60. 80. 1.- 1.50.
Czérnt, selyem és glaccseztűk minden szinben.
Gyermekeknek, fiuk és leánykák részére.
Szönyegek paplanok és pokrőczok. Gépész-öltönyök, gyermek és női kék. Mindennemű selymekendők, szabókellék, szallagok, rüchek, virágok, gumók, szőrnék, pamutok, pénzec, dohány, és aszirtároczok, asztal- és tollkésok, kanalak, fog-, haj-, és ruhaköfék, új tájtippek és szipkák, illatszerek, albmok, iskolatáskák, pobarak, csemegés-tányérok, rajztartók.

Ezeket kívül felhivom a t. közönség figyelmét az annyira megkedvelt
5, 8, 10, 15, 20, 25 kros kiállítási-bazáromra,
mely a legegzebb és a legválasztékosabb tárgyakból van összeállítva. A t. közönség pártfogásáért és látogatásáért tisztelettel esedezem.

KILÉNYI ADOLF ARAD,

főter, arena épület. „a kék golyóhoz.”

Postal megrendelések pontosan teljesíttetnek. Csomagolás ingyen.